

[Ellinger.]

Bestemmelser i Love om, at en Forfatter har en vis Ret, naar han er indgaaet paa en Afgørelse af Retsspørgsmaal i en Forlagskontrakt. Det henstiller jeg til Overvejelse, naar vi faar Sagen til Behandling i et Udvalg.

Saa er der en ny Bestemmelse i § 14 om en Række Tilfælde, i hvilke Forfatterretten ikke skal anses for at være krænk- et. Der nævnes Oplæsning, Fremsigelse og anden lignende ved Sprogets Hjælp fore- tagen Gengivelse af tidligere udgivne Vær- ker, naar den ikke har Karakter af dra- matisk Forestilling, og den ikke tjener Erhvervsøjemed for Udøveren eller andre. Det ærede Medlem, som talte først i Dag, nævnte allerede dette om Udførelsen af Kompositioner ved visse Folkemøder og Folkefester af den Art — her er altsaa Tale om Oplæsning af Værker, naar der ikke er Tale om Erhvervsøjemed.

Men nu synes jeg, at man ved at beskytte Forfatterne ogsaa undertiden kan gøre Forfatterne Uret. Det vilde jo nemlig i mange Tilfælde være Uret imod en For- fatter, om Befolkningen ikke fik Lejlighed til gennem god Oplæsning at blive be- kendt med hans gode Værk. Og her tænker jeg særlig paa et Omraade, som er blevet opdyrket herhjemme i de senere Aar: En Mand har paa en udmærket Maade sat sammen Foredrag, der ledsages af Sang og Musik, Foredrag, der belyser forskellige Egne af vort Land, og gør det bl. a. ved dels at recitere, dels at lade synge bekendte Sange; der lovpriser disse Egenes Skønhed. Naar han har gjort dette til en Specialitet, saa har han ganske nødvendigt maattet lade det udgøre en væsentlig Del af sit Er- hverv, men det forekommer mig at være vel haardt, at denne Mand, naar han saaledes reciterer Digte og fremfører Kompositioner, saa ogsaa skal sørge for, at de enkelte For- fattere og Komponister faar en Afgift deraf. Jeg gaar ud fra, at som Forholdene ligger, er en saadan Virksomhed i Forvejen meget slet betalt herhjemme, der kan ikke laves nogen meget lukrativ Forretning ud af det; og hvis han yderligere af sin ringe Indtægt ved denne meget paaskønnelses- værdige Virksomhed skal afgive Honorar til de forskellige, maaske mange Forfattere og Komponister, synes jeg alligevel, det er

vel haardt, og at det er noget, man maa forhindre.

Saa er der ogsaa Tilfælde, hvor det vanskeligt lader sig afgøre, hvorvidt der er Tale om Erhvervsøjemed eller ej. Der gives jo ikke saa faa Lærere, baade ved de højere Skoler og ved Folkeskolen, som læser op rundt omkring og modtager et beskedent Honorar derfor. Det er ikke disse Menne- skers Hovederhverv, men naturligvis, naar det er gode Oplæsere, kan Honorarerne sammenlagt altid blive til et vist Beløb. Men om denne Virksomhed derfor maa betegnes som Erhvervsvirksomhed, kan alligevel være tvivlsomt. Ogsaa det Spørgs- maal melder sig: Gaar man ikke hen og ødelægger en saadan Virksomhed? Jeg vil gerne fremhæve dette her, at saavel Kompo- nister som Forfattere i mange Tilfælde kun kan være tjent med, at Befolkningen bliver bekendt med deres Aandsprodukter.

Opmærksomheden fæstner sig ganske naturligt nærmest ved de nye Ting i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil dog benytte Lejligheden til samtidig at frem- hæve et Par Mangler ved den gældende Lov, hvis Indhold altsaa nu er optaget i Lov- forslaget. Jeg tænker paa Bestemmelserne i §§ 17, 18 og 19. Disse kan sikkert ikke blive staaende, som de staaar, og det er mærkeligt nok, at de har staaet saa længe. Det hedder nemlig i Begyndelsen af § 17: „Den, som forsætligt eller uagtsomt i Strid med nær- værende Lov mangfoldiggør et Værk“ o. s. v., altsaa den, som gør dette med Forsæt eller uagtsomt, ogsaa grov Uagt- somhed, og lidt senere: „eller som vidende forhandler, uddeler eller udlejer et i Strid med denne Lov her i Riget mangfoldiggjort eller indført Værk“ o. s. v., altsaa den, der handler forsætligt, han straffes. Tilsvarende Udtryk findes ogsaa i § 18. Men saa staaar der det mærkelige i § 19:

„For saa vidt de i §§ 17 og 18 nævnte

Handlinger ikke skyldes Forsæt eller grov Uagtsomhed, bortfalder Strafansvaret.“ Der er i det hele taget en Modsætning, en Mangel paa Overensstemmelse mellem Be- stemmelserne i disse tre Paragraffer, som maa rettes, og som jeg antager, Ministeren ogsaa er villig til at gaa med til at rette.

Enkeltstederne i et Lovforslag af denne Natur egner sig i øvrigt bedst til at gennem-